

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: nezl. **N. C.**, zast. JUDr. Annou Haisovou, advokátkou se sídlem Úvoz 507/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, o návrhu žalobkyně na postup podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 181/2016,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 181/2016 **se nepříkazuje** Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2016, č. j. MSP-106/2016-ODSK-OTC/13, kterým bylo toliko částečně vyhověno její žádosti o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů. Věc je u Městského soudu v Praze vedena pod sp. zn. 6 A 181/2016.

[2] V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 10. 2016 žalobkyně navrhla, aby byla shora specifikovaná věc s ohledem na rychlost a hospodárnost řízení příkázána Krajskému soudu v Brně, neboť navazuje na trestní řízení tam vedené pod sp. zn. 2 Tm 1/2015.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu žalobkyně uvedl, že tato skutečnost není sama o sobě důvodem pro příkázání věci jinému než místně příslušnému soudu. Navrhl, aby žádost žalobkyně byla zamítnuta.

[4] Nejvyšší správní soud věc posoudil a shodně jako žalovaný dospěl k závěru, že v daném případě nejsou podmínky pro delegaci vhodnou, tj. příkázání věci jinému než místně příslušnému soudu, splněny.

[5] Vycházel z relevantní právní úpravy obsažené v § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), dle kterého *Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*

[6] Je třeba zdůraznit, že tento postup je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, proto k němu lze přistoupit jen v ojedinělých a odůvodněných případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci (srovnej usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, publ. pod č. 305/2004 Sb. NSS,

příp. nález Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2001, sp. zn. I. ÚS 144/2000, publ. jako N 172/24 SbNU 281).

[7] Samotná skutečnost, že u Krajského soudu v Brně byla projednána a rozhodnuta trestní věc, která s nyní projednávanou věcí souvisí (žalobkyně byla v pozici poškozené a na tomto základě se u žalovaného domáhala poskytnutí peněžité pomoci obětem trestných činů, jak vyplývá z jejích žalobních tvrzení a napadeného správního rozhodnutí), přikázání věci tomuto soudu neodůvodňuje. Jediným myslitelným benefitem, který by tento postup přinesl, by bylo snazší (respektive rychlejší a levnější) připojení trestního spisu, bude-li ho pro posouzení projednávané věci třeba, což je natolik zanedbatelnou úsporou, že nemůže být pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu dostačující. Je naopak vhodné zdůraznit, že Krajský soud v Brně by se musel s věcí od počátku seznámit a činit přípravné úkony, což by v žádném případě k rychlosti ani hospodárnosti řízení přispět nemohlo.

[8] Pro úplnost lze dodat, že u krajských soudů vykonávají správní soudnictví specializované senáty a specializovaní samosoudci (§ 3 odst. 1, věta druhá, s. ř. s.), je proto vyloučeno, aby se nyní projednávanou žalobou zabýval samosoudce, respektive senát, který rozhodoval v trestní věci (pokud snad byl návrh žalobkyně veden těmito úvahami).

[9] Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro postup podle § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly splněny.

[10] Konečně uvádí, že v projednávané věci netrval na zaplacení soudního poplatku, byť k tomu žalobkyni vyzval usnesením ze dne 21. 10. 2016, č. j. Nad 262/2016 – 5. Dne 31. 10. 2016 mu byl předložen spis Městského soudu v Praze, ze kterého zjistil, že žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí ve věci peněžité pomoci obětem trestné činnosti. Svědčí jí tedy osobní osvobození od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. l) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a s ohledem na § 11 odst. 5, větu první, téhož zákona ji netíží ani poplatková povinnost za návrh na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu z důvodu vhodnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu